

Kde je Bůh

Tři kapitoly o Trojici: dva prostory, které se protínají — nečekaný mesiáš — a zásadní upgrade.

Úvod

Čtené modlitby

Kdysi se na bohoslužbách četly modlitby a vše bylo v rukou kněží. Teď jsme v druhém extrému — v moderním dojmu, kde je v centru všeho já. Že záleží jen na tom, co já si myslím, co já cítím, a proto se můžu modlit jen vlastními slovy. No... Myslím, že trocha pokory nám v tomhle neuškodí...

Proto moje vlastní modlitební chvíle mají poslední dobou vlastní liturgii — protože jsem zjistil, že mnoho těch modliteb mi mluví z duše: přesně popisují, co já bych tak říct neuměl. Časem se to určitě změní — zatím ale vždycky začínám touhle modlitbou:

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.

Ježíšova modlitba · 3×

Protože čím jiným chcete začít, když přistupujete k Bohu? A proč ji chci opakovat? No kvůli mně samotnému. Bůh to nepotřebuje slyšet víckrát. Tak děti už v naší scénce Boha našly, tak teď je to ještě na nás 😊 Scénka byla takovým trailerem pro to, co nás teď čeká.

Určitě jste si všimli, že obsahovala takové tři kapitoly — každá odpovídala jedné osobě Boží trojice. A stejnou strukturu bude mít i to mé vyprávění:

- **1. Stranger things**
- **2. Superman**
- **3. Apple**

V první kapitole vycházím hodně z N. T. Wrighta — předního současného novozákoníka — mnozí jste o něm už určitě slyšeli.

Kapitola 1 — Stranger things

*„Hospodinu patří nejvyšší nebesa,
zemi však lidem daroval.“*

Žalm 115,16

Matyáš Há
Nový kostel I...
 Sledovat r

KAPITOLA 1 — VIDEO

Dva prostory

V Žalmu jsou popisovány dva prostory: kde žije Bůh a kde my. Bůh žije v prostoru, který Bible nazývá „nebesa“ — jak už jistě chápete, to slovo neznamená jen oblohu. Je to prostě prostor, kde žije Bůh. No a my žijeme v prostoru, kterému se říká země.

V téhle představě musíme trošku poladit poměry velikostí: země je prostě země. Nebesa jsou v našem textu popisovaná jako nejvyšší — a vzhledem k tomu, že jinde v Písmu je Boží velikost popisovaná tak, že země je podnožím jeho nohou... o rozměrech se můžeme bavit jen těžko. Tenhle příměr nám dal v Matoušovi sám Ježíš — a ten ví, co říká: ten Boha víc než osobně zná. Je to přece jen jeho otec — a já taky vím, že můj tatka měří 185 😊

Ty dva prostory jsou ale oddělené jakoby neviditelným závojem — nebe nevidíme, nemůžeme ho nahmatat.

Ted' to začne být napínavý. To, co mě zajímá, je vzdálenost mezi těmi dvěma prostory. Je Bůh daleko? Je izolovaný, nic se ho tu netýká? Nebo spíš — jestli se protínají?

Bible je plná momentů, kdy se ty dva prostory protnuly. Kdybyste si to protnutí dvou prostorů nedokázali dobře představit, pak se podívejte na seriál Stranger Things, nebo do fyziky — ta popisuje možnost různých dimenzí. C. S. Lewis zase říká: dejte nám nový smysl a objevíme novou přírodu.

Kde se nebe a země protnuly

Takže zpět k Bibli. Pamatujete na příběh vyvedení izraelského lidu z Egypta?

- Vzpomínáte na hořící keř, ze kterého Bůh promluvil k Mojžíšovi? Mojžíš si musel zout opánky, protože země kolem něj byla svatá.
- Oblakový a ohnivý sloup vyvádí Izraelce z otroctví.
- Přicházejí k hoře Sinaj — tam Bůh dává Mojžíšovi zákon (je napínavé číst, co všechno se kolem toho dělo).
- Pak Bůh řekl, že chce přebývat uprostřed svého lidu — a protože lid putoval, šlo o „stan setkávání“, kde se nacházela i nejvyšší svatyně. Právě tam se Bůh setkával s Mojžíšem, Áronem a Jozuem.
- Později byl vystavěn Šalomounův chrám — ten byl základním místem, kde se země a nebe setkávají. Když Bůh žehná svému lidu, činí tak ze Sionu.
- Chrám je pak ale zbořen a obnovován — první stál asi 500 let; druhý byl dokončen r. 64 a roku 70 zničen Římany.

Kdo si chce víc přečíst o tom, jak se protínají dva prostory nebe a země, doporučuji **Podstatu křesťanství** od prof. N. T. Wrighta — můžete si ji půjčit v knihovně nebo koupit na netu.

Závěr první kapitoly

- Na Boha sice nedosáhneme — nemáme kam poslat vědecký tým, aby ho prozkoumal.
- Ale Bůh, jak ho popisuje Bible, rozhodně není v izolaci.
- My se k němu můžeme modlit — Bible je plná rozhovorů s ním.
- A Bůh vstupuje do našeho světa.

Kapitola 2 — Superman

Bůh viděl, že svět se pokazil, a ve Starém zákoně vidíme hned několik záchranných plánů — hned několikrát podanou ruku světu a příležitost k nápravě. Nicméně pojďme se podívat na středobod záchranného plánu pro lidi.

Bůh sestoupil přímo sem na zem. Víte, co to muselo být?

„Kdybys byl zvířetem, jaký bys byl?“ To je běžná děcká hra. „Bože, kdybys byl člověkem, jaký bys byl?“ To je přece strašně zajímavá otázka. V narození Ježíše se stalo přesně to. Bůh se stal člověkem.

Z filmů víme, jak to vypadalo, když se sem narodil Superman. Tohle ale byl mnohem víc — to byl Boží syn.

Ježíšovi současníci znali proroctví o příchodu mesiáše a měli obrovská očekávání. Všichni čekali na zachránce, který je osvobodí od útlaku a nepřátel. Nacházeli se pod nadvládou Římanů.

Očekávali tedy nového krále — vojevůdce, který izraelský lid osvobodí z nadvlády Říma, otřese svou dobou a vrátí izraelskému lidu jeho bývalou svobodu a slávu. Obnoví království a chrám.

Začátek byl dost slibný. Krásné antré — tři králové se přišli poklonit, andělé se lidem zjevovali, na obloze se také děly divy. Zázračně se narodil i bratranec, který měl připravit cestu Ježíši Kristu.

„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“

Izajáš 55.8–9

Kdybyste byli spisovateli, jak byste psali pokračování?

Rozhodně ne takhle. Vypadalo to totiž, že dělá všechno pro to, aby byl nadobro zapomenut:

- Pohyboval se mezi chudými — ty vyhledával, s těmi mluvil a těm sloužil. Místo toho, aby šplhal po společenském žebříčku, budoval kontakty a získával tak silnější hlas a vliv. Vyhledával chudé — a to v čase, kdy vás u toho nikdo nemohl natočit, aby se rozkřiklo, jak jste úžasní.
- Měl to být vojevůdce — on ale učil, že mají lidé milovat své nepřátele. Nastavit druhou tvář?! To jako vážně?
- Žádný politický převrat se nekonal. Žádné vysvobození od Římanů.
- V Jeruzalémě se objevovalo hodně hlasitých kazatelů — ale snad žádný nedopadl tak mizerně: s posměšky byl mučen a popraven nejpotupnější smrtí — na kříži. Neexistuje horší šrám na pověsti zesnulého.
- Jeho pověst by mohlo rehabilitovat jeho vzkříšení z mrtvých? OK — ale to je přece hodně těžko uvěřitelné. To se prostě neděje. Kdo by tomuhle uvěřil?
- Ale když teda byl vzkříšen z mrtvých — no to byla příležitost! Víte, jak to mohl prodat? Už dříve za ním šly davy si ho poslechnout — teď mohl udělat gigantickou tour celou zemí a všechny s sebou strhnout. Ale co on udělal? Odešel ke svému Otci do nebe.

Tohle že byl ten očekávaný mesiáš?

My teď žijeme ve skeptické době a málokdo se hrne, aby si vyslechl zprávu o Ježíši. Představte si učedníky, kteří žili uprostřed lidu plného nadějí na velkého mesiáše, vojevůdce, osvoboditele —

nového krále. Tohle že bylo to, na co všechny ty generace čekaly? Víte, jak muselo být těžké takovou zprávu v té době přijmout? Přesto se zpráva o Ježíši — o tom, že opravdu byl mesiášem a že nás zachránil, i když ne z politické nesvobody, ale ze zajetí hříchu — tahle neuvěřitelná zpráva šířila jak oheň. A to i když byli následovníci této církve tvrdě pronásledováni. Kdo si chce o téhle kapitole přečíst víc, doporučuji **Králův kříž** od Timothyho Kellera.

Závěr druhé kapitoly

- Bůh plánoval záchrannou misi pro pokažený svět — všichni očekávali mesiáše.
- Boží úmysly nejsou úmysly naše a Boží cesty nejsou cesty naše — nikdo nečekal, že mesiáš bude právě takový, jaký byl.
- Nicméně Ježíš opravdu otevřel cestu ke svobodě.

Kapitola 3 — Apple

Víte, co prohlásil Ježíš, když už tu pomalu balil kufry a očividně se nechystal na velkolepou tour po celém světě? Otevřete si prosím Jana, 16. kapitolu — Ježíš promlouvá ke svým učedníkům. K těm učedníkům, které tu zanechá na zemi a dá jim nesplnitelnou misi — aby dál šířili zprávu o něm. K těm učedníkům, které čeká často mučednická smrt za následování Ježíše. Víte, co jim řekl?

KAPITOLA 3 — VIDEO

„Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud.“

Jan 16,7–8

A tak zatímco jsme v první kapitole mluvili především o Bohu Otci, ve druhé o Ježíši, teď se dostáváme ke třetí osobě Trojice. K příběhu o Duchu svatém — jak ten příběh známe z letnic.

„Prospěje vám, abych odešel...” To je skandální výrok. Dokážete si představit, jak by to tu vypadalo, kdyby tu byl na zemi pořád s námi Ježíš? V neděli by se ve všech kostelech a domácích televizích přenášela jeho kázání po celém světě, těch zázraků...

Jenže Ježíš říká: je pro vás lepší, abych odešel. Já jsem jen jeden, nemohu být všude — ale Duch svatý ano. Ten se usídí v tom, kdo uvěří zvěsti o Ježíši. Zbuduje si v něm svůj chrám. Wooow. **To je bezpochyby zásadní upgrade.**

„Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“

Jan 14,23

Vidíte — v tomhle momentě jsme našli všechny

tři. Boha Otce, jak jsme o něm mluvili v první kapitole, Ježíše, jak jsme o něm mluvili v druhé kapitole, i Ducha svatého. A protože jsou jedno, proto v Duchu svatém teď přebývají v nás.

Kdy nastane druhý příchod?

Moje slovo už se chýlí ke konci. To poslední, co vám chci sdělit, je, kdy nastane druhý příchod Ježíše Krista a poslední časy. To totiž dost lidí zajímá — a přesně na tuhle otázku se zeptal učedník napřímo Ježíše. No a nedělejte, že vás to nezajímá 😊

„Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Skutky 1,6–8

Nemáme co řešit čas druhého příchodu. To zásadní je: dostanete sílu Ducha svatého. A k čemu bude dobrá? **Budete mi svědky až na sám konec země.**

A opravdu — ta zpráva o Ježíši, která zněla pro tehdejšího člověka urážlivě, se rozšířila do světa až do té míry, že i my teď počítáme letopočet od Ježíšova narození a naše hlavní svátky se zakládají na milnicích jeho života. Ve Skutcích čteme: „Byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží...“ „Boží slovo se pak šířilo a rozmáhalo se.“ (Sk 4,31; 6,7; 12,24; 19,20)

Tak v tom je ten obrat dříve zmatených učedníků. Zdá se mi totiž, že před letnicemi byli učedníci poměrně nekompetentní 😊

Přijdete si také občas nekompetentní v tomhle úkolu? Pak přemýšlejte nad následující pasáží:

...neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech [logos], ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti [pathos]. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás [ethos].

1. Tesalonickým 1,5

Modlit se, nebo dřít?

Řeknete si, že poučka, že věci nemáme dělat z vlastních sil, ale z Božích, je těžko praktikovatelné klíšé. Prostě tak jako tak nakonec musíte zvednout zadek a něco dělat — tak proč se do toho nepustit rovnou a proč ztrácet čas s modlitbou?

Jenže pozorováním — poté, co jsem trochu víc studoval tuhle třetí kapitolu — jsem rozhodně dospěl k závěru, že čistě z praktických důvodů je výrazně rozumnější a efektivnější víc se modlit, než být jen aktivní. I když v Klubu UP jsem docela v centru dění a jsem aktivní, víc se modlím — a přijde mi, že hlavním úkolem je nezavazet Duchu svatému

Protože jinak se vám stane, že na jedné straně kopce sázíte do jílu jediné semínko, zatímco na druhé straně kopce stojí traktor a úrodná půda. Že ty zásadní věci se dějí mimo vás — to vás učí pokoře. Víte najednou, že je mnohem důležitější se modlit než dřít.

Po roce nám teď postupně přišly na Klub UP dvě studentky, že před rokem, když tu byla Christy, se jich dotkl Bůh — a nemohou to nechat být a přicházejí se o něm dozvědět víc. O těch, co přišli za Christy rovnou minulý rok, nemluvě.

Podívejme se pravdě do očí: celková úroveň spirituality je mezi námi nízká. Poměřovali jsme se sami sebou tak dlouho, až se touha k hledání vyšší úrovně ve věcech Ducha dočista vytratila... Imitovali jsme svět, hledali přízeň u lidí, vytvářeli potěšení, abychom jím nahradili radost z Boha, a vytvářeli levnou a syntetickou moc jako náhradu moci Ducha svatého.

A. W. Tozer

„Bůh nám skrze Ducha nabízí dar stát se konečně těmi, kterými máme být a v hloubi duše jsme to vždycky věděli: bytostmi žijícími v obou oblastech jeho stvořeného řádu. Teď víme, že hledání spirituality je hledání spojení nebe a země. Klade na nás velké nároky, ale skutečně se nabízí těm, kdo věří.“

N. T. Wright

„Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

Lukáš 11,13

Tématu Ducha svatého se často bojíme — protože jsou tu denominace, které to nejspíš docela přehánějí. Touží po duchovních zážitcích a Duch svatý se zdá být ideální cestou.

Duch svatý sice není Red Bull, nicméně opravdu se mi zdá, že byl a je jedním z klíčů ke službě, která nebude jen mechanická a jen zábavná, ale bude nést ovoce. Vy se totiž těžko dotknete srdce někoho druhého. To umí jen on. Aspoň tolik z mého dosavadního bádání 😊

Pojďme se modlit Augustinovu modlitbu — dvakrát prosím za sebou:

Dýchej ve mně, Duchu svatý, abych svatě myslel!

Pobízej mě, Duchu svatý, abych svatě jednal!

Nadchni mě, Duchu svatý, abych svatost miloval.

Posiluj mě, Duchu svatý, abych svatost ochraňoval!

Ochraňuj mě, Duchu svatý, abych svatost nikdy neztratil!

Augustinova modlitba k Duchu svatému